HIPISM

Gladiateur sau Eclipse al timpurilor moderne

Fiul amorului mascat. Câștigătorul Triplei Coroane și al celei mai mari sume. Primul cal francez învingător în Derbyul dela Epsom

Aproape timp de un secol numele lui Gladiateur și-a menținut un prestigiu răsunător. Este primul cal francez care a ieșit învingător în Derbyul dela Epsom. Emoția provocată de această isprăvă a fost imensă nu numai în Franța și Anglia, ci în întreaga lume.

Anglia, deținătoarea sceptrului hipic, a putut pierde în diferite competițiuni. Până la Gladiateur și-a păstrat însă invincibilitatea în mare sa probă națională. Și această supremație s'a prăbușit! Un cal francez, născut în Franța, din tată și mamă francezi, a câștigat «Blue ribbon».

Rezultatul unei alergări — fapt divers — a devenit un eveniment mondial atât de fabulos, încât mulți englezi au refuzat să creadă.

Fiul unui amor cu mască

Origina și cariera lui Gladiateur prezintă unele aspecte aventuroase, cari îi dau un colorit fabulos.

Gladiateur s'a născut în 1862 la herghelia contelui Lagrange, unul dintre cei mai prodigioși proprietari. A întreținut în Franța un grajd de peste 40 de alergători și altul de egale dimensiuni în Anglia. In plus, o herghelie gigantică, capabilă să alimenteze grajdurile de curse din cele două țări.

Tatăl lui Gladiateur a fost Monarque, iar mama sa Miss Gladiator.

Monarque a fost o mare vedetă a hipismului francez.

Miss Gladiator, din Gladiator și Berthe, s'a născut în 1852 la herghelia Thomas Carter. A alergat puțin, fără să câștige și a fost retrasă curând din antrenament, drept consecință a unui accident. A fost cumpărată pentru reproducție de contele Lagrange pentru origina ei aleasă. In 1858 a dat o iapă Fille des Joncs, de care s'a vorbit foarte puțin. In 1860 a produs cu Monarque o altă iapă Villafrance — proprie soră a lui Gladiateur — cu o carieră deasemeni foarte obscură.

Goală în 1861, a fost din nou prezentată lui Monarque, deși armăsarul manifesta o vie aversiune pentru Miss Gladiator, în timp ce dădea dovadă de o puternică atracțiune pentru Liouba. Deaceia s'a recurs la un truc. Monarque a fost lăsat împreună cu Liouba mai mult timp. Apoi a fost legat la ochi și iapa sa favorită a fost înlocuită cu Miss Gladiator.

„Cine știe — se întreabă Ned Pearson în „Dictionnaire du Sport" — dacă această așteptare înșelată n'a contribuit la transmiterea marilor calități ale ilustrului reproducător. In specia umană nu se pretinde că de multe ori copii naturali sunt mai frumoși și mai viguroși decât cei legitimi? Copii amorului concepuți în pasiune!"

Ceiace este sigur e că Miss Gladiator n'a dat nimic de seamă nici în restul carierii sale la herghelie.

Un uriaș amintind pe tatăl său

Gladiateur era murg de o talie uriașe. Ca yearling măsura 1.67 metri. Avea aceleași linii, aceiaș lungime de gât, aceiaș direcție a umerilor și șoldurilor ca Monarque, însă în proporții mărite. Era de o simetrie perfectă, unind armonia cu forța.

Contele Lagrange punea mari speranțe în cariera mânzului, pe care l-a înscris în toate probele clasice engleze și franceze. Picioarele sale dădeau însă loc la oarecari îngrijorări. Avea boletii sensibili. Unul purta o cicatrice, semnul unei lovituri primită în padoc, rezultat al unei lupte atât de frequente între mânji. Deaceia nu a fost forțat cu lucrul. Ucal de dimensiunile sale nu putea fi precoce, formația sa necesitând mai mult răgaz decât la animalele obicinuite.

Carieră mediocră la doi ani

A debutat abia în toamnă, la Newmarket, în Clearwell Stakes, învingând 11 adversari mediocri. A împărțit locul al treilea cu Longdown, în Prendergast Stakes și a sfârșit meetingul neplasat în Criterion Stakes, câștigat de Chattanooga.

Aceste debuturi modeste erau departe de a prefața uluitoarele biruințe din anul următor. Contele Lagrange — fin cunoscător — a avut însă răbdarea necesară. Confirmarea așteptărilor sale a început să vină odată cu reluarea antrenamentului.

Pregătire legendară

Pregătirea lui Gladiateur de către Tom Jennings, a rămas ca o legendă în analele turfului. Superioritatea sa asupra tuturor cailor, cu cari fusese încercat, era sdrobitoare. Chiar celebra Fille de l'Air a fost ridiculizată într'unul din aceste galopuri teribile. Numai Mandarin i-a rezistat. Mandarin a rămas însă cu amintirea efortului depus. Când il vedea pe Gladiateur în preajma sa, se acoperea de sudoare și tremura din toate încheeturile.

Cu toată discreția care acoperea lucrul lui Gladiateur, cronica le pomenește în amănunt. Cu tâlc de curiozitate, menționăm că într'una din încercări a câștigat la pas, bătând patru colegi de grajd, dându-le enorme descărcări. Fille de L'Air nu i-a putut opune rezistență, deși primea 4 kilograme plus diferența de vârstă și dovedise mărea ei valoare, fiind câștigătoarea premiului Dianei.

Deși personalul de grajd era numeros și tentațiile mari, secretul de grajd a fost păstrat.

12 : 1

De Gladiateur nu a început să se vorbească decât când s'a aflat că Liddington, favorit în Două Mii de Guinee și Derby, nu dăduse satisfacție la antrenament. Numele lui Gladiateur s'a înscris atunci în betingul pentru Două Mii de Guinee la 12 contra 1.

Victoria

In ziua alergării, prea puțini s'au interesat de Gladiateur. Când a apărut pe pistă, în mod quasi unanim a fost categorisită: **„o mare mătăhală, cal de trăsură".** Inutil să adăogăm că peste câteva minute, când o mulțime entuziastă a aclamat victoria sa, opinia s'a schimbat, transformându-se în **„unul din cele mai admirabile modele de pur sânge din câte s'au văzut vreodată".**

Sosirea în Două Mii de Guinee a fost emoționantă. Gladiateur a câștigat de un gât asupra lui Archimedes, urmat la un gât de Liddington, iar la câte un cap Zambesi și Bendmunster. Lotul a fost completat cu alți 12 concurenți.

Unele ziare engleze au comentat rezultatul cu reticențe iar „Sporting Life" a exprimat îndoeli asupra regularității constatării vârstei cailor în Franța, ceiace echivalează cu acuzația că Gladiateur ar fi avut patru ani.

Consacrarea supremă : Derbyul

Comentariile variate nu au putut împiedeca instalarea lui Gladiateur drept favorit al Derbyului dela Epsom, la 5 contra 2, în 29 de concurenți.

In mod voluntar sau nu, H. Grimshaw — jocheul lui Gladiateur — a fost închis până la 200 de metri de sosire. După ce a scăpat din cutie, era încă departe de leaderi. La 50 de metri se părea că Elham și Christmas Carol nu vor mai fi ajunși. Deodată, mulțimea a amuțit. In câteva fuleuri gigantice, Gladiateur i-a prins, țintuindu-i pe loc. I-a depășit de două lungimi, refăcând necrezut de mult teren.

Stupoarea a fost urmată de o emoție intensă.

Cu un an înainte, când iapa franceză Fille de L'Air câștigase premiul Dianei, s'a insistat asupra faptului că încercarea este deschisă iepelor și că te poți aștepta la orice din partea lor!

Când Blair-Athol a fost bătut de Vermout în Marele Premiu al Parisului, s'au căutat mii de scuze; oboseala călătoriei, necunoașterea parcursului, greșala jocheului care s'a ambalat într'o luptă prematură.

De astă dată însă dacă se putea invoca o scuză nu putea fi decât de partea lui Gladiateur.

Ziarele engleze au proclamat marile calități. **A fost comparat învingătorului. A fost comparat învingătorului.** mijlocul pigmeilor „un gigant în „cu coama lui în vânt a scris: letul ca un rege". domină

După anunțarea rezultatului birourile telegrafice au fost luate și porumbeii sburători au fost lansați în cele patru colțuri ale Regatului Unit pentru a duce vestea.

Victoria a fost sărbătorită printr'un festin la care au participat 2000 de invitați, printre cari toți francezii cari au asistat la alergare.

Prințul de Galles a oferit un dineu la care au participat toate ilustrațiile lumei britanice. Lordul Derby a felicitat pe contele Lagrange într'un discurs plin de simpatie pentru biruința franceză.

La Paris, emoția a fost considerabilă. In ziua când proprietarul armăsarului și-a făcut reintrarea în Cameră, adunarea l-a ovaționat îndelung. In fine — supremă consacrare a popularității — cele mai căutate cravate, ștofe, pălării și umbrele au fost acelea purtând culorile casacei marelui învingător: bleu și roșu.

In Franța

Gladiateur nu fugise în Franța. Este deci ușor de bănuit cu câtă curiozitate era așteptată apariția sa pe hipodromurile parisiene. Mai mult de 150.000 de persoane s'au strâns la Longchamps spre a-l vedea în Grand Prix. A fost instalat mare favorit la 3 pentru 10. Grimshaw a făcut din nou o alergare de așteptare prelungită. Vertugadin și Tourmalet, cari au impus o alură extrem de rapidă, aveau peste 20 de lungimi în ultimul ocol. A fost însă suficient să fie lăsat să galopeze, la intrarea în linia dreaptă, pentruca Gladiateur să prindă pe înaintași în câteva fuleuri.

Intrarea lui în incinta cântarului a fost triumfală. Publicul l-a primit cu o ovațiune unică.

Alte victorii

Inapoiat în Anglia, a câștigat Drawing Room Stakes, bătând de 40 de lungimi pe Long down, cu care făcuse dead heat la doi ani.

A urmat un walk over în Bentick Memorial Stakes.

A biruit în canter în Saint Legerul dela Doncaster.

A revenit la Paris pentru a ieși învingător în Grand Prix du Prince Imperial.

A cules, în Anglia, Newmarket Derby, lăsând din nou la 40 de lungimi pe nenorocosul Longbow.

A terminat campania printr'o încercare infructuoasă în Cambridgeshire, în care a purtat o greutate imposibilă pentru un mânz, 62½ de kilograme. Inaintea lui nici un trei ani nu reușise să câștige această probă, purtând mai mult de 48½ de kilograme.

Terenul a fost extrem de greu și proprietarul său l-a alergat numai pentru a salva mizele angajate pe șansa lui de nenumărații săi susținători.

Această campanie excepțional de rodnică s'a soldat cu câștiguri de 1.046.540 de franci, bătându-se de departe vechile recorduri.

Niciun alt cal nu înfăptuise până la el QUADRUPUL EVENT: Două Mii de Guinee, Derbyul, Marele Premiu al Parisului și Saint Legerul. Numai West Australian cucerise tripla coroană.

La patru ani a alergat de 6 ori, recoltând tot atâtea victorii în Derby Trial Stakes, Claret Stakes, Grand Prix de L'Imperatrice, Ascot Gold Cup — tot cu 40 de lungimi — și Grand Prinx de L'Empereur într'un canter.

Starea picioarelor sale a dat totdeauna loc la îngrijorări. După ultima sa alergare mai sus menționată, nu mai încăpeau iluzii. S'a impus retragerea din antrenament.

In minunata sa carieră, Gladiateur, care a fost supranumit „Eclipse modern" a adus proprietarului său 980.300 de franci.

400.000 de franci

Ofertele cele mai strălucite s'au făcut pentru Gladiateur. Un proprietar american s'a arătat dispus să-l cumpene pentru 400 mii de franci. Contele Lagrange a refuzat. L-a închiriat pentru doi ani crescătorului Benckiron cu 75.000 de franci pe an, plus un număr de monte gratuite.

Apoi armăsarul a fost trimis în Franța, unde au isbucnit evenimentele din 1870.

Gladiateur a murit la 14 ani în 1876, fără să fi dat vreun produs prea mult. Pe cât a fost de ilustru ca turf, pe atât a fost de ingrat ca herghelie.

DOBRESCU D. CAMPION

Azi se va desfășura ultima reuniune a anului. Rezultatele celor șapte alergări nu pot influența asupra primelor locuri în clasament.

DOBRESCU D. este campion sigur. Conduce cu un avantaj de 13 victorii asupra secundului pe listă SZABO I.

Foștii campioni CERCASOFF N. și PAVLIC M. ocupă respectiv locurile al treilea și al patrulea, la o mare diferență.

Dobrescu D. încununează o activitate îndelungată, în care n'au lipsit clipele de ristriște. A perseverat însă și străduința sa l-a dus la culmea consacrării.

Actualul campion a făcut ucenicia la Floreasca, din primele începuturi ale alergărilor de trap pe acest hipodrom.

Debutul a fost anevoios. Fiind și proprietar, a fost nevoit să consimtă la serioase sacrificii. Și-a vândut și o casă pentru a se menține pe turf.

Până în ultimii ani, drumul activității sale nu a fost presărat numai cu roze. De câtva timp, a intrat însă în perioada vacilor grase.

I s'a încredințat un respectabil lot de trăpași, cari i-au asigurat nenumărate succese.

Mai trebuie adăogat un amănunt prețios. Odată cu ascensiunea, Dobrescu și-a impus o atitudine rectilinie, care a șters unele umbre ale trecutului.

Dobrescu este un produs al turfului român, căruia îi face cinste prin calitățile sale, atât cele de antrenor cât și de conducător. Actualmente, el poate rivaliza cu bunii profesioniști din străinătate.

CLASAMENTUL

D. Dobrescu	94
I. Szabo	81
N. Cercasoff	49
M. Pavlic	46
N. Gaidaev	39
I. Moldoveanu	37
St. Bordei	35
A. Brailovsky	35
T. Tassopol	34
G. Tănase	34
G. Ghinea	28
G. Crainic	22
T. Marcu	22
J. Raymer	22
I. Zwilinger	21
I. Toderaș	20
B. Grăjdănescu	19
G. Grâm	16
S. Coral	15
A. Bota	14
John Raymer	14
F. Voronin	14
I. Matak	13
A. Zenide	13
G. Buia	9
P. Gaidaev	9
A. Szabo	8
D. Tigăeru	8
I. Zenide	8
T. Cralnic	7
L. Grunwald	7
D. Ivănescu	7
A. Niculcea	7
Voicu Catană	6
M. Cloca	6
G. Stelescu	6
A. Sumaracov	6
N. Buțan	5
I. Crotenco	5
Vasile Catană	5
V. Postulache	5
G. Roncea	5
G. Vlad	5
B. Butmi	4
F. Buburuzan	4
G. Dumitriu	4
C. Ichim	4
D. Popa	4
I. Brâvzea	2
N. Ionescu	3
F. Komarnițky	3
V. Lucan	3
I. Mike	3
T. Niculescu	3
P. Seliuc	3
Lt. Apostolescu	2
P. Anghel	2
St. Cuiajevici	2
S. Dellaporta	2
T. Drăgotescu	2
C. Kocsis	2
V. Mărdărescu	2
D. Noica	2
C. Radu	2
S. Ștefănescu	2
L. Surucianu	2
I. Șerban	2
V. Vârlar	2
A. Anghel	1
I. Cămărășescu	1
D. V. Cristea	1
I. Florea	1
A. Ionescu	1
G. Moldovan	1
C. Mateescu	1
S. Mihăilescu	1
P. Marinescu	1
A. Penu	1
D. Pântecan	1
A. Prigcu	1
E. Russu	1
I. Stoica	1
M. Strijiniuc	1
I. Secară	1
V. Scanavy	1
S. Teofil	1
V. Vârlav	1
N. Gaicu	1

George Smee și calul său „Joe" contribue la faima New Marketului

Câteva aspecte interesante din culisele unuia din cele mai celebre hipodroame din Anglia

Newmarket este pentru alergările de cai din Anglia ceea ce Port Sunlight, Bournville, Dagenham sau Sheffield reprezintă în marea industrie. Și ca orice întreprindere, Newmarket are și el oameni săi mai mult sau mai puțin cunoscuți.

Mulți au auzit desigur, de celebritățile turfului Rosebery, Richard, Perryman și alții. Cai care au câștigat ani de-arândul au nume sonore ca: Hyperion, Colombo, Fairway, Isinglas.

Dar cine a auzit de slujitorii anonimi ai curselor, de Ernie Hales, Chippy Jackson, George Smee și calul său Joe, de d-na Winner sau Frank Cooper? Și totuși, aceștia — și ca ei mulți alții — contribue prin munca lor anonimă să asigure și să păstreze faima Newmarketului.

D. Hales «îngerul păzitor» al jocheilor.

Incepem prezentările cu d. Ernest Hales, unul din cei nouă „manageri" — ca să zicem așa — care au jochei în toată țara. D. Hales nu face, dealtfel, decât să continue cariera tatălui său. Actualmente el supraveghează pe vestiții jochei: R. A. Jones, E. C. Elliott, Michael Beary, Peter Maher, George Bridgland, D. Greening și mulți alții.

El are grijă de cisme, toce, pantaloni, eșarfe, culori, casace, mâneci, șei și toate celelalte. D. Hales are totdeauna pregătite „efectele" pentru fiecare alergare și trebue să asiste la cântărirea jocheilor.

De multe ori este nevoe să le „ajusteze" greutatea. Se întâmplă ca îmbrăcămintea să fie mai grea sau ca jocheul să fie sub greutatea prevăzută. Pentru aceasta el are o perniță cu buzunare în care se află diferite greutăți — reprezentate prin plăci de plumb — pe care le atașează la șea atunci când este nevoe.

Imediat ce o alergare s'a terminat, d. Hales este gata să-și urce jocheul în șea pentru următoarea.

65.000 km. într'un an

Deși are nu mai puțin de 67 ani d. Hales este mai totdeauna pe drum. După calculele sale, într'un an — înainte de războiu — el a parcurs împreună cu fiul său peste 65.000 kilometri ca să-și poată supraveghea jocheii, cu prilejul diferitelor reuniuni hipice din toate părțile Angliei.

Bine înțeles, d. Hales este plătit de jocheii pentru munca sa. Pentru fiecare reuniune el primește o liră, iar dela jocheii câștigători două lire. Cum d. Hales are în „manajament" opt jochei buni, cari iau parte la șase reuniuni pe săptămână, înseamnă că adună 48 lire săptămânal fără să socotim pe câștigători sau cursele făcute de jocheii învingători, antrenori și proprietari. Dar nu toți acești bani rămân d-lui Hales. Cheltuelile lui se ridică la 22 lire săptămânal și, uneori, chiar mai mult.

Intr'adevăr, el suportă transporturile, reparațiile, spălatul și numeroase cheltueli neprevăzute. Oricum, trebue să recunoaștem, că d. Hales are un rol important în lumea alergărilor de cai.

«Scriitorul» anonim.

Iată-l acum pe d. G. H. Peck! Nici cetățenii din orășelul Newmarket nu-l cunosc toți. Și totuși, datorită d-lui Peck turfiștii află dacă au pierdut sau dacă eventual, au câștigat.

El este acela care scrie numele jocheilor și numele de pe tablele incinta hipodromului Newmarket. De o sută de ani familia Peck — d. G. H. și, înaintea sa, tatăl — au făcut aceasta.

Până în 1939 erau utilizați trei pictori, din Octombrie și până în primăvară. In anul care a trecut, d. Peck a trebuit să facă față aproape singur tuturor lucrărilor fiind nevoit să lucreze chiar și Duminica.

In ciuda celor 76 de ani, el este încă sigur pe mână; văzul, însă, a început să-i slăbească.

„Rotunjimile literelor" spune el „sunt mai greu de făcut când nu te mai ajută ochii".

D-na Winner și d-ra Beeton.

Printre slujitorii anonimi ai Newmarket-ului se află și d-na bert & Son, șelarul din capătul străzii High. De 22 de ani d-na Winner face casace și toce multicolore pentru jochei. Cu ea mai lucrează și d-na Powell. Ele sunt tot ceea ce a mai rămas din cele 10 cusutorese dinainte de războiu

In josul lui High Street, pe partea opusă, se află Boyce & Rogers celalt șelar din Newmarket, unde lucrează d-ra Beeton. Ea coase însă numai haine pentru jochei precum și casace cu culorile regale: purpură, roș stacojiu și fireturi de aur.

D-na Winner și d-ra Beeton! Iată două nume care aici, în centrul hipic capătă o deosebită semnificație. (In englezește Winner—câștigător și Beeten este echivalent fonetic al lui Beaten—învins).

Tot aici trăește d. W. D. Gilbertt care, mostenind cariera tatălui său, face șei de 40 ani. Frank Cooper, deasemenea, lucrează, de 46 ani, șei la Boyce & Rogers.

«Locomotiva» de un cal putere.

Un personaj interesant și, firește, important este George Smee. De obiceiu este văzut împreună cu calul său „Joe". Smee și Joe alcătuesc „locomotiva de manevră" a stației care deservește Newmarketul.

G. Smee lucrează aici de 20 ani iar „Joe" este și el familiarizat cu gara, cu șinele și cu rampa unde trag vagoanele cu cai. In fiecare zi „Joe" remorchează cel puțin două vagoane.

Se poate spune chiar că Smee și „Joe" fac parte din personalul gării căci, în timp normal, trec prin Newmarket 16.000 cai anual. In timpul războiului media a fost de 7000 cai aduși aici pentru antrenament și vânzări.

Un impiegat erudit.

Pomenind de personalul stației care se ocupă cu traficul de cai, nu trebue uitat d. Pleasance, șeful gării. El este din 1915 la Newmarket și afirmă că alergările de cai fac viața din gară mai puțin monotonă.

D. Pleasance susține că B. Mingay, impiegatul care se ocupă cu evidența cailor, cunoaște toți proprietarii, antrenori, jocheii și caii din Anglia.

Când a venit la Newmarket, acum 15 ani, d. Mingay nu cunoștea niciun cal și alergările nu-l interesau deloc. Acum, însă, este altceva.

„Ocupația aceasta mă pasionează mult", spune el. „Mă interesează foarte mult caii care vin în antrenament aici"

Gazetarii la datorie.

Dacă se întâmplă să sosești la Newmarket la revărsatul zorilor poți vedea pe Chippy Jackson, ziaristul, care trece, în fiecare dimineață, călare spre Heath. Il întovărășesc, de obiceiu, confrații Snowy Mooney, Scotch Bob Brooks, Bob Todd, Tommy Baldwin, Fred Hardcastle și alți zece care asistă la antrenamente.

„Noi gazetarii, trebue să observăm totul", spune Chippy.

Atenți, cu priviri de experți, ei urmăresc galopurile până la o milă depărtare.

Fără Chippy și colegii săi, turiștii nu ar ști cum s'a comportat cutare sau cutare cal!!

Wootton potcovarul.

Exact la doi pași de High Street, trăește Ernest Thomas Wootton care potcovește, de 44 ani, caii Newmarketului. El este proprietarul unei fierării moderne și înainte de războiu avea 20 de ajutoare.

Acum 49 de ani, când avea numai 15, E. Thomas Wootten făcea kilometri întregi pe jos ca să învețe fierăria la curtea lordului Lonsdale unde se afla un adevărat maestru în această materie.

«Institutul Astley».

La Newmarket se află și o școală de jochei. Se numește „Institutul Astley" și are ca „maestru" pe Robert Taylor care de 25 ani, formează jochei, mulți dintre ei celebri astăzi.

„Cursurile" d-lui Taylor sunt urmărite de băeți-pigmei veniți din toate părțile Angliei. Ei sunt în vârstă de 13 până la 16 ani și „lucrează" totodată cu aprantii.

In afară de o hrană substanțială și casă, ei mai primesc 1—2 shilingi săptămânal pe care îi cheltuesc pe răcoritoare sau țigări.

In timpul liber, elevii „Institutului Astley", joacă biliard, cărți, sau fac box.

«Sportul regilor și al poporului»

Aceștia ar fi slujitorii anonimi ai Newmarket-ului. Dar în afară de ei mai sunt mulți alții. Funcționarii oficiului telefonic care dau publicului numele câștigătorilor. E. Elmer, tipograful Jockey Clubului, Brayley Reynolds, cel mai bătrân turfist din oraș, E. Oakes, proprietarul hotelului Rutland Arms și grăjdarii, aprantii, proprietarii, antrenorii, jocheii și — de ce nu? — caii. Toți aceștia fac din alergările de cai ceea ce ele reprezintă în Anglia: sportul regilor și, totodată, sportul poporului.

Actualități britanice

Marea surpriză dela Newmarket

Una din cele mai mari surprize din istoria curselor din Anglia, a furnizat-o, recent, la Newmarket, câștigătorul premiului „Cambridgeshire", Esquire.

Esquire a raportat o cotă de 40-1. Proprietarul său, d. J. C. Bueno, un crescător sud-american, intenționează acum să-l ducă în America de sud împreună cu alți cai, punând bazele unui grajd redutabil.

Amănunt interesant: aceasta a fost cea de a 13-a alergare la care a luat parte Esquire — calul are numai trei ani — și prima victorie din cariera sa. El a fost încălecat de un jocheu de 16 ani, Guy Packer care deasemenea a cucerit prima sa victorie.

Recordul lui Richards

Gordon Richards a obținut cu „Exotic" a 3.000-a victorie din cariera sa, stabilind un nou record.

Recordul mondial este deținut tot de un englez Sam Heapy care a condus 3.200 câștiguri în Belgia.

Dawson s'a retras

R. C. Dawson, unul din cei mai faimoși antrenori englezi, în vârstă de 80 ani, s'a retras din cariera sa. El a antrenat 2.000 de câștigători. Printre aceștia figurează trei câștigători de Derby: Fifinella, Blenheim și Trigo; doi câștigători ai St. Leger-ului: Salmon Trout și Trigo; doi câștigători ai Oaks-ului: Fifinella și Brown Hylda și un câștigător al premiului de 2.000 Guinee Diophon.

Derbyul 1946

Ediția 1946 a Derby-ului englez se va alerga din nou pe hipodromul dela Epsom.

După cum se știe, anul acesta clasica aleragre s'a disputat la Newmarket.

Campioana tei-anilor

Amber Flash, iapa de 3 ani, a Lordului Astor, antrenată de J.R. Colling, a dovedit că este campioana necontestată a 3-anilor învingând recent pe Chamossaire — câștigător de St. Leger — în „Cupa Jockey-Clubului".

MODIFICARI IN REGULAMENT

Comitetul Alergărilor a adus următoarele modificări Regulamentului alergărilor de trap.

Debutul doi-anilor poate avea loc și înainte de 1 Iulie dacă o Sâmbătă sau o zi de sărbătoare cade în cele cinci zile ce preced acestă dată.

Art. 52, alin. 1: a) Caii de 2 ani nu vor putea să alerge decât dela 1 Iulie până la 15 Noembrie și numai pe o distanță dela 900 până la 1600 m.

Art. 52. — Comisarii mai au dreptul de a exclude de pe hipodrom sau din anumite incinte ale lui și de orice piedica să intre oricâte, prin scris, persoanele, prin provocațiuni, prin stare de ebrietate sau altcumva turbură buna rânduială sau atâță la turburarea bunei rânduieli.

Excluderea pronunțată de ei nu poate trece peste durata de cinci zile de alergări. Comisarii pot cere Comitetului întinderea termenului pentru excluderile pronunțate.

Excluderea poate fi comunicată fie prin scrisoare recomandată, fie prin inserțiunea în Buletinul Oficial al alergărilor de trap. Această formalitate nu este necesară când o persoană este imediat exclusă din reuniunea în care a comis desordinele.